

Adolf Klein

Příběhy našich sousedů

Dětství

- Adolf Klein se narodil 2. března 1934 v Poličce.
- Jeho otec měl obchod s řemeslnickými potřebami a až do války obchodoval s koňmi.

Základní škola

- V roce 1940 nastoupil do první třídy Masarykových škol v Poličce.
- Žáci byli odděleni podle pohlaví, dívky navštěvovaly levou část a chlapci pravou část. Jeho třídní učitelkou byla paní Trčková.

Škola za 2. světové války

- Na podzim roku 1944 vzhledem k hrozícím náletům na blízkou muniční továrnu byla výuka přerušena a školy uzavřeny. Žáci si chodili pro úkoly jednou za 14 dní do Tylova domu.

Škola za 2. světové války

- Výuka 4. a 5. ročníku probíhala společně a nadaný žák 4. ročníku Adolf Klein zvládal učivo i 5. třídy, proto mu bylo navrženo, aby složil zkoušky na poličské reálné gymnázium. Zkoušky úspěšně složil, a tak roku 1945 nastoupil na osmileté Gymnázium v Poličce.

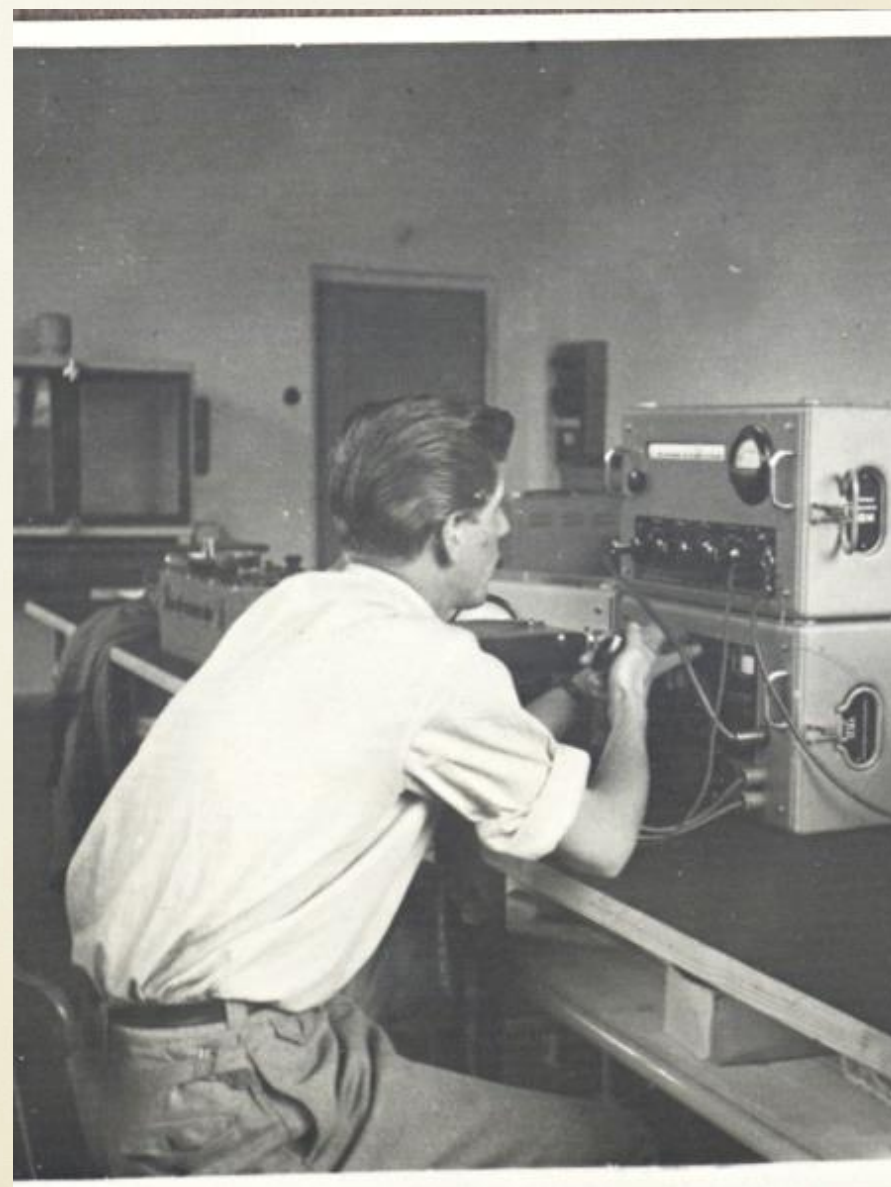
Studentské záliby

- Adolf Klein jako student navštěvoval čtenářský Foglarův (skautský) klub, se kterým chodili stanovat do přírody.
- Po roce 1948 vláda vydala zákaz cestování a stanování ve volné přírodě, což ho velmi mrzelo.

Studium vysoké školy

- Po ukončení studia na gymnáziu, nastoupil Adolf Klein do zaměstnání jako vedoucí fotolaboratoře ve Výzkumném ústavu elektrokeramiky v Hradci Králové.
- Po roce začal studovat ekonomický obor na Vysoké škole zemědělské v Praze.

Vojenská základní služba

- Jako absolvent vysoké školy měl mít zkrácenou vojenskou službu. Kvůli politickému přesvědčení celé rodiny, která nesouhlasila s komunistickým režimem, musel absolvovat celé dva roky na vojně.
- Krátce po návratu z vojny mu zemřel otec.

Rodina

- V roce 1962 si vzal za manželku Stanislavu Váchovou, se kterou má dceru Stanislavu a syna Petra.

Zaměstnání

- Adolf Klein pracoval na Státním statku Kamenná Horka jako ekonom, později jako vedoucí.
- Při zaměstnání si doplnil vysokoškolské vzdělání, aby se mohl věnovat učitelské kariéře. Toto povolání vykonával až do důchodu, vyučoval výpočetní techniku, účetnictví a hospodářské výpočty.

Zaměstnání

- Nejvíce let strávil na Střední zemědělské technické škole v Bystrém a na Obchodní akademii ve Svitavách, kde působil až do roku 2000.

Sametová revoluce

- Události okolo sametové revoluce vnímal Adolf Klein rozporuplně, protože dne 21. listopadu 1989 mu zemřela matka.

Životní záliby

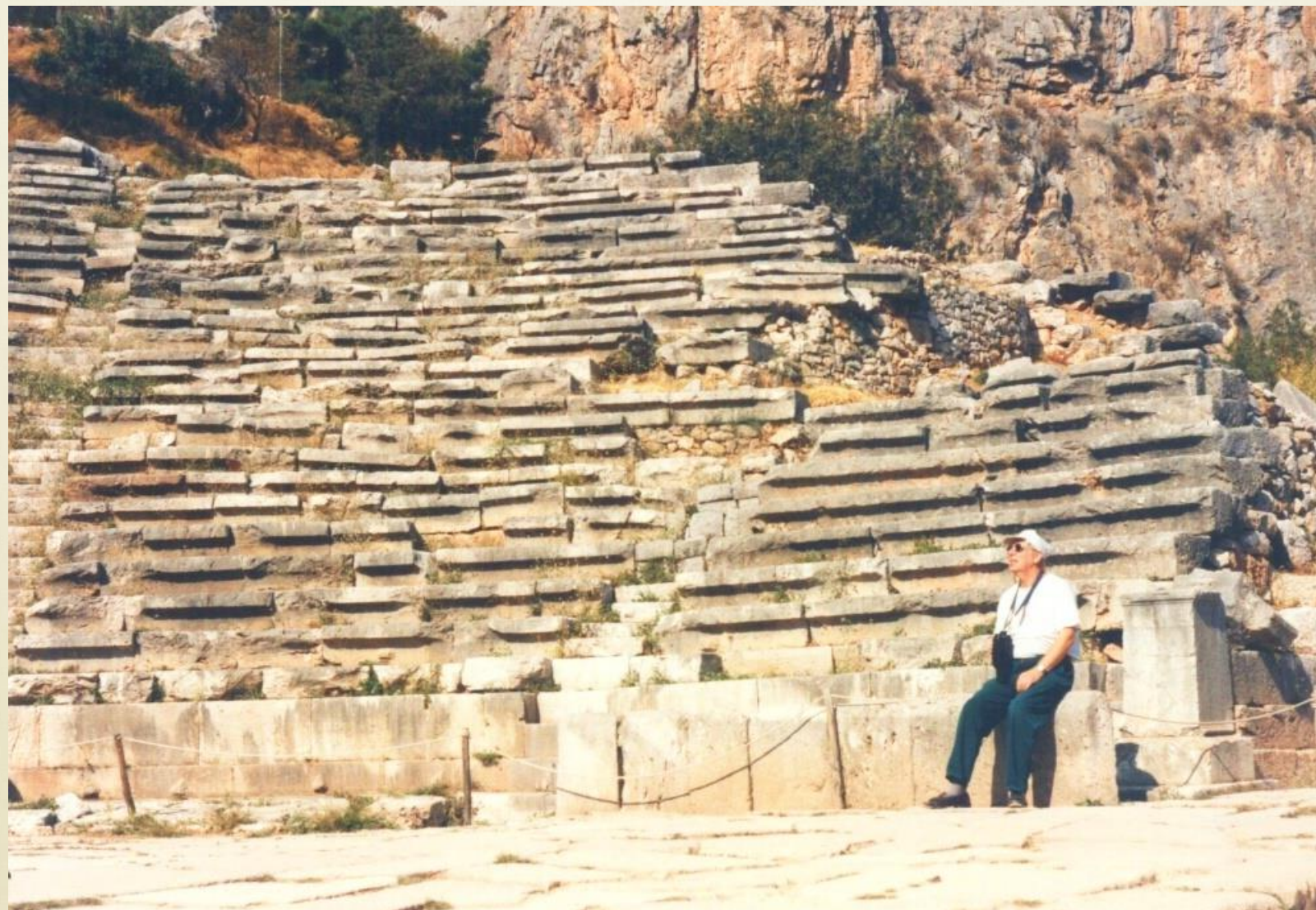
- K jeho zálibám patřilo cestování, fotografování a natáčení filmů z jeho cest.

Cestování

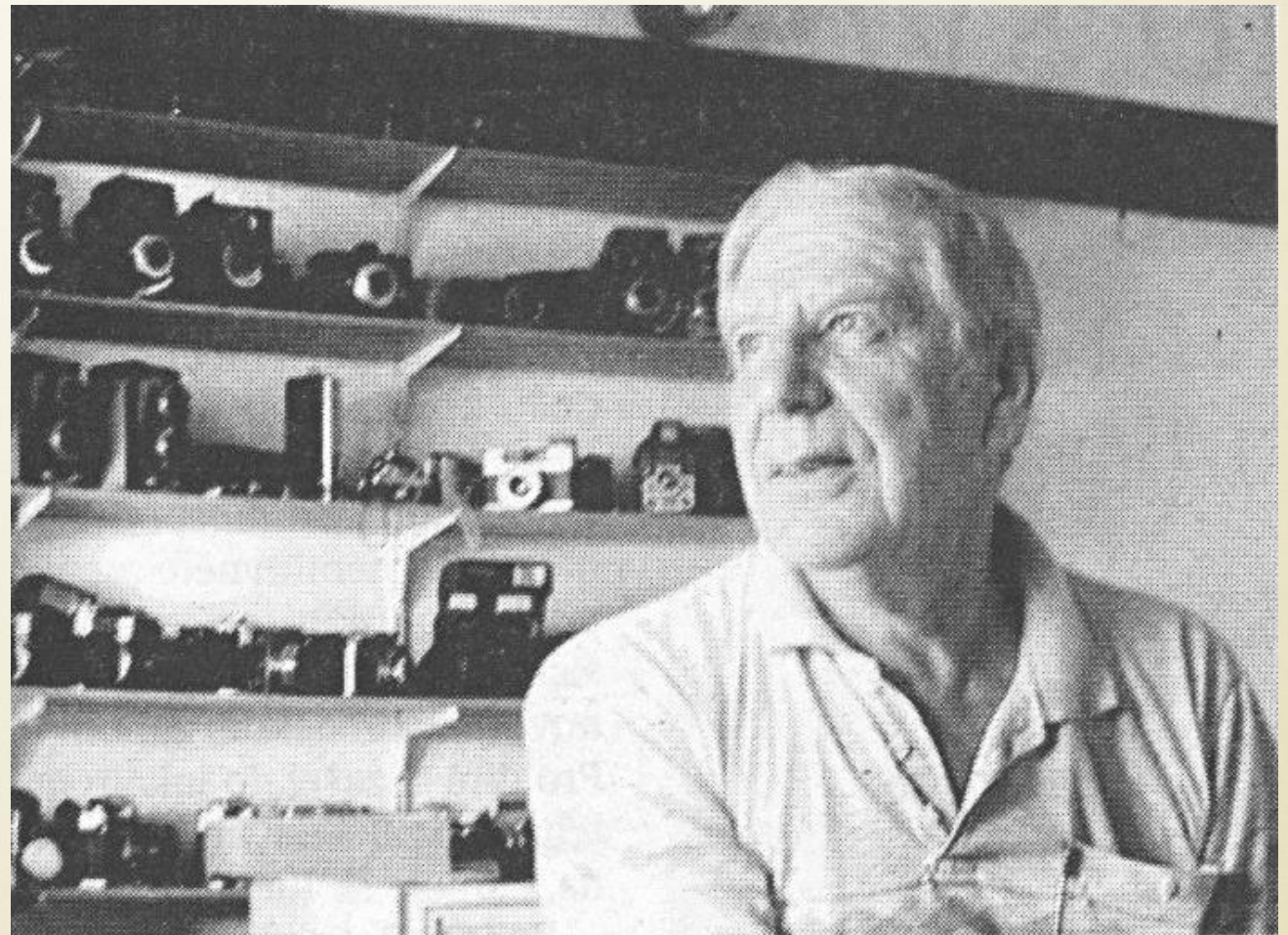
- Procestoval mimo Portugalska celou Evropu. Nejdále od domova byl na čínské hranici s Kyrgyzstánem.

Fotografování

- S fotografováním začal už ve svých sedmi letech.
- Na cestách nafotil spoustu materiálů, počet fotografií odhaduje na několik tisíc.

Současnost

- Adolf Klein a jeho manželka se těší dobrému zdraví a mají radost ze svých pěti vnoučat.

Příběhy našich sousedů

Moje střípky z války

Lucie Horáčková

Martina Kocandová

Monika Kohlová

Jana Vrátná

JMENUJI SE ADOLF KLEIN,
JE MI 11 LET A ODVYPRÁVÍM
VÁM SVŮJ PŘÍBĚH.

Byly žně roku 1944 a já jsem s rodiči pomáhal při svázení obilí.

Najednou se zdálo ozval zvuk letadel, přelétla nás a pokračovala k severozápadu.

Za chvíli jsme v dáli viděli plameny a kouř.
Letadla shodila bomby.

I dospělí měli strach.

VIDĚLI JSTE JAK
HOŘÍ PARDUBICE?

JÁ JO, BYLO
TO VIDĚT NA KOPCI,
PLAMENY BYLY
HODNĚ VYSOKO

PRÝ TAM
UMŘELO 200
LIDÍ

Další den jsme se bavili jen o bombardování
Pardubic Američany.

AŽ TO PŘÍŠTĚ
HODÍ NA BOŘINY,
TAK JE PO POLIČCE

V areálu Bořiny, 3 km od Poličky, stojí
muniční továrna.

I nadále jsme chodili do školy. Nejvíce mne bavil zeměpis.

Školník měl v této době důležitou funkci – varoval nás před nálety.

L15 bylo označení, které znamenalo, že za 15 minut tady budou letadla.

Cvičný poplach se nikdy nezkoušel. Do sklepa jsme se všichni nevešli.

Škola byla následně uzavřena a obsazena Němci pro vojenské účely.

Dnes bychom řekli, že nám začala distanční výuka.

Od té doby jsme si museli chodit pro školní úkoly do Tylova domu.

Celá naše parta byla posedlá příběhy Rychlých šípů.

Přišlo jaro roku 1945. Po Němcích zbylo všude spousta munice.

Vlasta byl náš starší kamarád a moc dobře věděl, co se s tím dá dělat.

Za vlakovým nádražím jsme objevili
ostrou nábojnici.

Hned nás napadlo, jak ji odpálíme.

Nábojnici jsme přivázali na provázek a rozhoupali nad hořící svíčkou.

Problém byl v tom, že nás někdo viděl.

Pán nás chytil a chtěl, abychom to uklidili.
Nestihli jsme mu vysvětlit, že je pozdě.

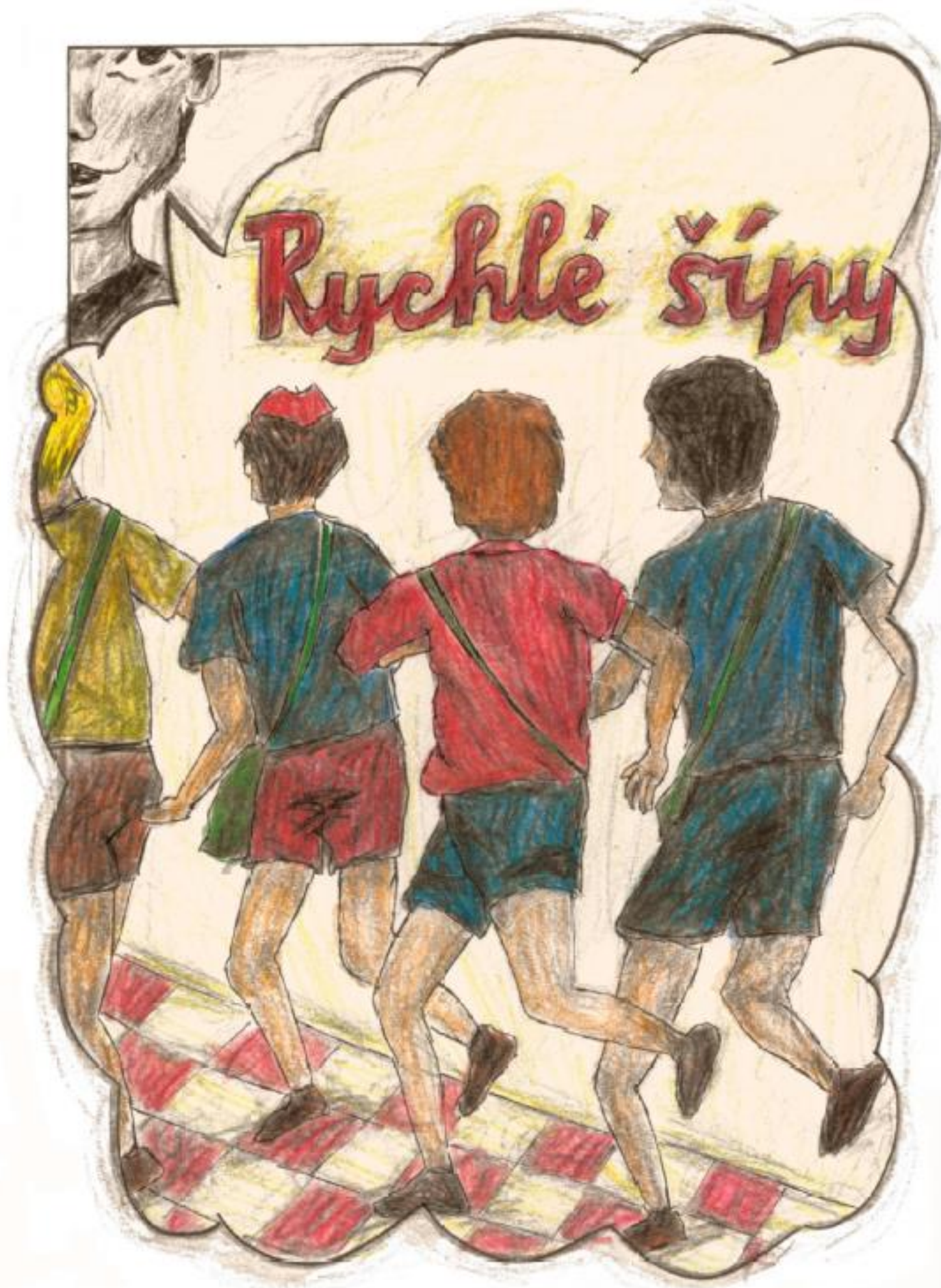

BUM!

Pán se lekl a my jsme mu utekli.
Bylo to jak z Rychlých šípů.

Masarykova základní škola Polička

autoři

Lucie Horáčková, Martina Kocandová, Monika Kohlová, Jana Vrátná

výtvarník

Jana Vrátná

vedoucí týmu

Mgr. Monika Sodomková

naše poděkování patří

panu Ing. Adolfu Kleinovi, paní Mgr. Stanislavě Mohelníkové
paní Mgr. Zdeňce Hostašové, panu Ing. Pavlu Sodomkovi

Zpracováno v rámci vzdělávacího projektu neziskové organizace Post Bellum
"Příběhy našich sousedů".

Polička 2021